

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16Csp/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202900
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ďurianová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718202900.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ďurianovou, v právnej veci žalobkyne: S.. I. A., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. G.. Y. XX/XX, XXX XX O., proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava 25, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o. so sídlom Kýčerského 7, 8911 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o zaplatenie 7.395,03 EUR a vyplatenia primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3.404,73 EUR, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 3. 5. 2018 doručil žalobca tunajšiemu súdu žalobu, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 7.395,03 EUR a primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko jej bol poskytnutý revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX čerpaný vo výške 5.660 EUR a žalobca už zaplatil sumu 13.055,03 EUR. Okresný súd Zvolen žalobu pôvodného veriteľa Consumer Finance holding (ďalej len „CFH“), žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o. v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp.zn. 6Csp/106/2016. Žalovaný porušil zákonom stanovené povinnosti a to tak, že do zmluvy včlenil neprijateľné podmienky a v zmluve absentujú povinné náležitosti uvedené v zákone o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský úver zmluva č. XXXXXXXXXXXX je podľa zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľských úveroch a iných úveroch bezúročný a bez poplatkov. Na veci má žalobca naliehavý právny záujem, žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je právo žalobcu ohrozené a bez tohto určenia jeho právne postavenie neisté. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa rušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Preto žiada vo veci samej o vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa žalovaný obohatil, č. XXXXXXXXXXXX čerpaný vo výške 5.660 EUR zaplatil do dnešného dňa 13.055,03 EUR; bezdôvodné obohatenie 7.395,03 EUR. Výšku finančného zadosťučinenia za celé roky nátlaku a obťažovania vo výške 3.404,73 EUR požaduje preto, že o takúto sumu jeho CFH žaloval a chcel získať ďalšie obohatenie. Na základe uvedeného žiada zaplatiť od žalovaného sumu 7.395,03 EUR a finančné zadosťučinenie vo výške 3.404,73 EUR, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný doručil tunajšiemu súdu vyjadrenie k žalobe žalobcu zo dňa 30. 4. 2018, v ktorom uviedol, že údajný nárok žalobcu podlieha premlčaniu v celom rozsahu. Z textu podanej žaloby vyplýva, že k bezdôvodnému obohacovaniu malo dochádzať podľa názoru žalobcu na tom skutkovom základe, že žalobca uskutočnil dobrovoľne splátky poskytnutého úveru, hoci takúto povinnosť vraj žalobca nemal. V tejto súvislosti poukazuje na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohacovaniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Premlčaniu by tak podliehalo také právo spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo zaplatením splátok spotrebiteľom (žalobcom) dobrovoľne a vedomo uskutočnených pred viac ako dvoma rokmi podaním žaloby tj. pred dátumom 3. 5. 2018. Vznáša námietku premlčania vo vzťahu k údajnému nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko celý jeho nárok je premlčaný a to dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Spotrebiteľia v pozícii žalobcov uplatňujúcich právo na vydanie údajného bezdôvodného obohatenia často uvádzajú, že subjektívna lehota na uplatnenie takéhoto údajného práva na súde im začala plynúť až v momente, kedy sa dozvedeli o bezdôvodnom obohacovaní (buď na internete, prípadne na nejakej presnej neurčenej konzultácii u občianskeho združenia, prípadne v rozhovore s nemenovanými právnikmi). Takéto tvrdenie žalobcov považuje za nepreukázateľné a pre začatie plynutia subjektívnej lehoty právne irelevantné. Aj keď subjektívna premlčacia lehota plynie od doby, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohacovaní a jeho výške, túto vedomosť je potrebné odvíjať od, kedy žalobca získal vedomosť o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť bezdôvodné obohacovanie. Je teda zrejmé, že subjektívna premlčacia lehota plynie v danom prípade od momentu, kedy žalobca dané platby uskutočnil. Jeho prípadné právne znalosti nie sú vôbec relevantné. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/67/2011, v zmysle ktorého to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho údajný nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. V tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že presne v intenciách tohto názoru sa vyslovil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí zo dňa 10. 1. 2018, sp.zn. 3Cdo/169/2017. pre účely zistenia, kedy začala plynúť subjektívna premlčacia lehota je preto právne irelevantné, kedy si spotrebiteľ v pozícii žalobcu začal zisťovať bližšie informácie ohľadom spotrebiteľského práva a kedy mal danú skutkovú situáciu právne posúdenú. Pokiaľ by spotrebiteľ v pozícii žalobcu tvrdil, že si vec nechal právne posúdiť v ten či onen deň, dané relevantné byť nemôže. V takomto prípade by žalovaný nemal žiadnu dostupnú procesnú obranu a začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty by závisel iba a len od tvrdenia žalobcu. Bolo by teda nepreukázateľné, či sa žalobca o právnom posúdení nedozvedel skôr a zároveň by nebolo zrejmé prečo si žalobca nenechal vykonať právne posúdenie oveľa skôr. Spotrebiteľia v pozícii žalobcov taktiež často konštatujú údajný úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohacovať na jeho úkor od počiatku a po celý čas trvania zmluvného vzťahu. K týmto tvrdeniam spotrebiteľov uvádza, že ich považuje žalovaný za absurdné a z procesného hľadiska za nepreukázané, dôkazne nepodložené. V iných absolvovaných súdnych konaniach, ktoré boli prakticky totožné, súdy opakovane konšatovali, že na takéto prípady rozhodne nebolo možné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu. Z dôvodu hospodárnosti a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu v konaní pred súdom sa tak v tomto podaní žalovaný nevyjadruje detailne k tvrdeniam žalobcu prezentovaným v jeho žalobe, žalobou uplatnený nárok žalobcu je celý konzumovaný námietkou premlčania. Ak by to však bolo potrebné, vzhľadom na ďalší procesný vývoj žalovaný predloží vyjadrenie súdu. Žalobcom uplatnený údajný nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je nedôvodný. Žalobca inicioval toto súdne konanie žalobou znejúcou na sumu 7395,03 EUR s príslušenstvom, pričom zároveň žiada priznať primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.404,73 EUR. V tomto prípade ide o nároky nedôvodné a pochybné. Žalobca vo svojej žalobe ani nijako bližšie neargumentuje svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie v takej výške, len stručne uvádza, že ide o sumu, ktorou ju CFH žaloval a chcel získať ďalšie obohacovanie, a že sa jedná o finančné zadostučinenie za celé roky nátlaku a obťažovania. K uvedenému uvádza, že pôvodné konanie síce iniciovala ich spoločnosť, avšak v jeho priebehu došlo k postúpeniu uvedenej pohľadávky na spoločnosť Intrum Iustitia Slovakia s.r.o., a teda na uvedenú spoločnosť prešli všetky práva a povinnosti s uvedenou pohľadávkou spojené. V pôvodnom konaní bola žaloba zamietnutá a nárok na zaplatenie žalovanej sumy nebolo žalobcovi priznaný. Hoci sa so skutkovými zisteniami a právnym posúdením veci prejednávanej v pôvodnom konaní nestotožňuje, má za to, že rozhodnutím v predchádzajúcom konaní došlo k nastoleniu rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, úver bol súdom v danom konaní posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca tak mohol využívať poskytnuté peňažné prostriedky bezodplatne, čo predstavuje výhodu na strane žalobcu. V uvedenej súvislosti si dovoľuje poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/91/2012 zo dňa 10. 10. 2013.

Žaloba žalobcu sa javí byť tiež právne nepodloženým podaním. V pôvodnom konaní totiž k žiadnemu uplatneniu práv zo strany žalobcu v zmysle hypotézy predpokladanej v § 3 ods. 5 tretia veta zákona o ochrane spotrebiteľa nedošlo, nakoľko tento v konaní vystupoval výlučne v procesnom postavení žalovaného. Poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/159/2015 zo dňa 25. 5. 2015. Z tohto rozhodnutia sa zdá, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je podmienený úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom v súdnom konaní, čo však nie je prípad žalobcu v tomto konaní, keď v pôvodnom konaní boli konštatované len obsahové nedostatky zmluvy o úvere. Žalovaný navrhuje, aby konajúci súd po prejednaní veci zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a zaviazal ho na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

3. Dňa 11. 9. 2018 doručila žalobkyňa vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného zo dňa 28. 6. 2018, v ktorom uviedla že žalovaný sa snaží navodiť dojem, že žalovaný sa neobohatil na úkor spotrebiteľa. Avšak na jeho tvrdenie, kedy bola pohľadávka odkúpená (12/2016) musí žalobca dodať, že žaloba bola podaná pred týmto termínom a dokonca 9. 11. 2016 bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Všetko je spomenuté v rozsudku 6Csp/106/2016. Proti rozsudku sa CFH ani Všeobecná úverová banka a.s. neodvolali, čiže neboli námietky voči rozsudku a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13. 1. 2018. Zástupca žalovaného sa suverénne vyjadruje na ich obvyklé (úspešné) obranné argumenty, čo naznačuje, že nepristupuje individuálne ku každému prípadu zvlášť, ale spolieha sa všeobecne na tie isté argumenty, ktoré už použil. Spotrebiteľ ako slabšia strana má právo na spravodlivý súdny proces, pre spotrebiteľa je to jediný spôsob ako sa dovolať pravdy a spravodlivosti. Žalobca nie právnik, ťažko sa mu bráni proti výkladu zákona zo strany zástupcu žalovaného, ale nie je pravda, že subjektívna premlčacia lehota plynie od momentu, kedy žalobca uskutočňoval platby. Ani v takomto prípade by nedošlo k premlčaniu, pretože podľa § 107 najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. A 3 roky do podania žaloby od poslednej úhrady (29.9.2015) neuplynuli, čiže neprišlo k premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zákon hovorí jasne a treba ho dodržiavať. Ako spotrebiteľ sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela pred pojednávaním cca. september 2017. V septembri 2017 poslala Intrum Justitia Slovakia s.r.o. mimosúdnu dohodu, v októbri 2017 poslala VÚB aj CHF, ešte nevedela presne na koho to má adresovať, až po súde november 2017 mimosúdnu dohodu v marci 2018 adresovala len VÚB (priložené listy do dôkazov). Taktiež aj nárok na bezdôvodné obohatenie prvýkrát uplatnila vo vyjadrení na vyjadrenie žalobcu pred pojednávaním (vyjadrenie pripája k dôkazom). Zdravotné problémy žalobcu jej nedovoľovali sa angažovať, dňa 24. 10. 2016 skolabovala, dostala mozgový infarkt a ocitla sa tak na dlhšiu dobu na nemocničnom lôžku. V priebehu roku 2017 sa učila chodiť, rozprávať, rehabilitovať a oboznamovala sa s právom a svojím prípadom (PN doložená do dôkazov), čiže nebola schopná zisťovať si niečo o bezdôvodnom obohatení. Na vytýčené pojednávania sa ospravedlňovala s priloženou kópiou PN. Keby o bezdôvodnom obohatení vedela skôr, neplatila by (posledná splátka 29. 9. 2015, vid'. prehľadná tabuľka a výpisy od žalobcu v dôkazoch), poslala mimosúdnu dohodu aj žalovala skôr CFH ako CFH ju. Ona ako spotrebiteľ sa ako slabšia strana spoliehala na veriteľa, že sa o ňu postará z pozície silnejšej strany, ktorý pozná právo, riadi sa ním a roky pôsobí v danej sfére. Účet, na ktorý poukazovala finančné prostriedky bol vedený VÚB bankou, CFH si nárokovala ďalšie finančné prostriedky, hoci vedela, že pohľadávka je dávno splatená. Ako príklady uznania bezdôvodného obohatenia uvádza súdne rozhodnutia: Krajský súd Prešov sp.zn. 8Co/40/2016, 21Co/104/2016. Žalobca sa tak domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 7.395,03 EUR a finančného zadosťučinenia vo výške 3.404,73 EUR.

4. Súd prejednal spor na pojednávaní dňa 14.12.2018 v prítomnosti žalobcu a neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Právna zástupca žalovaného dňa 13. 12. 2018 doručil tunajšiemu súdu (e-mail) ospravedlnenie neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní a súhlas s prejednaním a rozhodnutím vo veci bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

5. Zo skutkových tvrdení sporových strán a z vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi (dokazovanie listinami bolo v zmysle § 204 časť vety za bodkočiarkou C.s.p. vykonané ich samotným doručením, pretože žiadna zo strán obsah doručených listín v priebehu konania nespochybnila), t.j. zmluva o vydaní a používaní „pôžičkovej karty Triangel PREMIUM“ zo dňa 25. 6. 2004, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a.s., vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 4. 12. 2013, výpis z pôžičkovej karty Triangel PREMIUM, s tým že

posledné úhrady v roku 2015 boli vykonané dňa 26.06.2015 - 80 EUR, 26.8.2015 - 160 EUR, 29.09.2015 - 80 EUR, úhrady a čerpanie z karty Triangel PREMIUM, rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6Csp/106/2016 zo dňa 20. 11. 2017, doplniaci rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6Csp/106/2016 zo dňa 25. 1. 2018; tento skutkový stav. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2004; žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobkyne, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a preto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov; na základe zmluvy žalobkyňa v období od 06.07.2004 do 15.10.2008 prostredníctvom predmetnej karty vyčerpala postupne spolu sumu 5.660,- EUR a v období od 27.07.2004 do 29.09.2015 zaplatila žalovanému v splátkach spolu sumu 13.055,03 EUR. Medzi stranami bolo sporné skutkové tvrdenie o okamihu, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tvrdenom bezdôvodnom obohatení, ktoré mal žalovaný získať na jej úkor (žalobkyňa tvrdí, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až v roku 2017 v rámci konania sp. zn. 6Csp/106/2016; žalovaný tvrdí, že o bezdôvodnom obohatení sa žalobkyňa dozvedela už v okamihu uskutočnenia platieb jednotlivých splátok).

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7.1 Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.2 Podľa § 879j OZ, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

8. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

10. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

11.1 Súd dospel k záveru, že vznesená námietka premlčania uplatneného nároku zo strany žalovaného je dôvodná. Z nesporných skutkových tvrdení strán a z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty zo dňa 25.06.2004; medzi stranami nebolo sporné, že zmluva nemala zákonné náležitosti, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (vyplýva to aj z rozsudku v konaní sp. zn. 6Csp/106/2016). Na základe zmluvy žalobkyňa v období od 06.07.2004 do 15.10.2008 prostredníctvom predmetnej karty vyčerpala postupne spolu sumu 5.660,- € a v období od 27.07.2004 do 29.09.2015 zaplatila žalovanému v splátkach spolu sumu 13.055,03 €. V dôsledku toho, že úver bol bezúročný a bez poplatkov povinnosťou žalobkyne bolo vrátiť žalovanému len sumu istiny 5.660,- €, suma 7.395,03 € predstavuje plnenie žalovanému bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorú bol žalovaný povinný vydať žalobkyňi (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V priebehu konania vzniesol žalovaný námietku premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia; premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu

v občianskoprávných vzťahoch zmeniť ani dohodou strán; jej márnym uplynutím po uplatnení námietky premlčania zo strany dlžníka dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva v dôsledku námietky premlčania). Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka); najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V uvedených ustanoveniach zákon zakotvuje subjektívnu premlčaciu dobu (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívnu premlčaciu dobu (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, pričom platí, že subjektívna premlčacia doby plynie len v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je upravený bez akejkoľvek vedomosti oprávneného o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, pretože plynie odo dňa, keď k nemu skutočne došlo; pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z preukázanej, skutočnej, nie teda len predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá touto vedomosťou na mysli znalosť právnej kvalifikácie, ale iba skutkových okolností, z ktorých možno vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie (R NS ČR z 15. 6.2010, sp. zn. 21 Cdo 3433/2008 a 21 Cdo 3434/2008). Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby relevantné (R NS SR, sp. zn. 1 Cdo 67/2011); subjektívnu vedomosť žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia tak možno stotožniť s okamihom platieb tých splátok, ktoré nasledovali po zaplatení istiny úveru 5.660,- € (právne posúdenie veci súdom v konaní sp. zn. 6Csp/106/2016 nemá na plynutie subjektívnej premlčacej doby žalobkyne žiadny vplyv; okrem toho stranami sporu v uvedenom konaní boli odlišné subjekty ako v prejednávanom spore, preto ani uvedené konanie nemá vplyv na plynutie premlčacej doby z hľadiska prejednávaného sporu v zmysle § 112 OZ, keďže plynutie premlčacej doby možno posudzovať len vo vzťahu k vecne legitimovaným subjektom a stranou sporu vedeného pod sp. zn. 6Csp/106/2016 nebol žalovaný).

11.2 Zo skutkových zistení prejednávaného sporu osobitne vyplýva, že poslednú splátku zaplatila žalobkyňa žalovanému dňa 29.09.2015, preto najneskôr od tohto dňa začala žalobkyňa plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia proti žalovanému a jej posledný deň pripadol na piatok 29.09.2017, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Nakoľko právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia uplatnila žalobkyňa proti žalovanému až dňa 03.05.2018 doručením žaloby na súd, urobila tak po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Keďže subjektívna premlčacia doba márne uplynula pred podaním žaloby na súd a žalovaný uplatnil námietku premlčania, nebolo potrebné osobitne skúmať plynutie objektívnej premlčacej doby žalobkyne na uplatnenie práva (hoci je zrejmé, že pri splátkach zaplatených nad rozsah istiny 5.660,- € v období pred májom 2015 došlo do podania žaloby k uplynutiu aj objektívnej trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva, na začiatok plynutia ktorej nie sú potrebné žiadne subjektívne vedomosti o existencii bezdôvodného obohatenia, pričom nakoľko po máji 2015 boli zaplatené len tri splátky spolu v sume 320,- € a premlčacia doba plynie samostatne ohľadne každej platby, je zrejmé, že k premlčaniu prevažnej časti uplatneného nároku žalobkyne došlo aj v objektívnej trojročnej premlčacej dobe). Námietka premlčania uplatneného práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vnesená žalovaným bola preto dôvodná a súdu nezostávalo iné ako žalobu žalobkyne zamietnuť, pretože ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka), pričom na plynutie premlčacej doby nemali vplyv ani zdravotné problémy žalobkyne. V dôsledku zamietnutia žaloby v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nemohla byť žaloba dôvodná ani v časti nároku o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré prichádzalo do úvahy len v prípade úspechu žalobkyne v spore.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa

ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v dôsledku zamietnutia žaloby v spore v plnom rozsahu úspešný, priznal mu súd proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 4 vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).